

Sygn. akt V GC 68/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia Sądu Rejonowego Waldemar Wawer</i>
Protokolant:	st. sekr. sądowy Małgorzata Ząbik

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2015 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. w W.

przeciwko E. L. i K. L.

o zapłatę kwoty 6 023,51 zł

I. zasądza od pozwanych E. L. i K. L. solidarnie na rzecz powoda (...) Spółka z o.o. w W. kwotę **6 023,51 zł** (sześć tysięcy dwadzieścia trzy złote pięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot: **494,05 zł** od dnia 27 sierpnia 2013 r **615 zł** od dnia 25 września 2013 r **615 zł** od dnia 28 listopada 2013 r. **615 zł** od dnia 25 grudnia 2013 r **615 zł** od dnia 28 stycznia 2014 r **615 zł** od dnia 26 lutego 2014 r **615 zł** od dnia 26 marca 2014 r **1.234,34 zł** od dnia 10 lutego 2015 r.

605,12 zł od dnia 10 lutego 2015 .

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę **1.467 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia:

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu

Stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w całości

oraz poleca wszystkim organom, urządnom oraz osobom, których to może dotyczyć,

aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą

wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne

Tytuł wykonawczy wydano **stronie powodowej** –

(...) Spółka z o.o. w W. KRS (...)

rep. przez peł. r.pr. M. P.

Koszty postępowania klauzulowego należne

wierzycielowi od dłużnika wynoszą 66,00 zł

Dłużnik: 1/ E. L. NIP (...)

2/ K. L. NIP (...)

Sędzia

Klauzula dot. wyroku SO w Rzeszowie VI Ga 4/16

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu

Stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w całości

oraz poleca wszystkim organom, urządnom oraz osobom, których to może dotyczyć,

aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą

wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne

Tytuł wykonawczy wydano **stronie powodowej** –

(...) Spółka z o.o. w W. KRS (...)

rep. przez peł. r.pr. M. P.

Koszty postępowania klauzulowego należne

wierzycielowi od dłużnika wynoszą 66,00 zł

Dłużnik: 1/ E. L. NIP (...)

2/ K. L. NIP (...)

Sędzia

Sygn. akt V G C 68/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 października 2015r.

Powód (...) Sp. z o.o. w W. domagał się zasądzenia od pozwanego E. L. i K. L. solidarnie kwoty 6 023, 51 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 494, 05 zł od dnia 27 sierpnia 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 25 września 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 28 listopada 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 25 grudnia 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 28 stycznia 2014r., od kwoty 615 zł od dnia 26 lutego 2014r., od kwoty 615 zł od dnia 26 marca 2014r., od kwoty 1 234, 34 zł od dnia 19 września 2013r., od kwoty 605, 12 zł od dnia 15 stycznia 2014r. Wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że pozwany zawarł z nim umowę o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, na podstawie której powód świadczył na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne. Zgodnie z postanowieniami umowy pozwany zobowiązał do zapłaty powodowi opłat za świadczone usługi. Należności stwierdzone dołączonymi do pozwu fakturami VAT i notami obciążeniowymi na łączną kwotę 6 023, 51 zł nie zostały przez pozwanego uregulowane (k. 3-4v).

Pozwany E. L. i K. L. w odpowiedzi na pozew wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zaprzeczyli istnieniu nieuregulowanych na rzecz powoda należności. Wskazali, że z potwierdzenia salda konta wydanego przez powoda i przesłanego na adres firmy pozwanego wynika, że na dzień 31 października 2014r. pozwany nie miał żadnych zobowiązań wobec powoda (k. 82-84, 88-90).

Zobowiązany przez Sąd w trybie art. 207 kpc powód w odpowiedzi na powyższe pismo pozwanego oświadczył, że pozwany jak dotychczas nie uregulował na rzecz powoda należności pozwem dochodzonej. Błędnie wskazuje pozwany, że przedstawione przez niego saldo stanowi

o braku zobowiązań pozwanego względem powoda. Powód prowadząc księgi finansowe nie łączy zobowiązań i należności na jednym saldzie, i dlatego do swoich kontrahentów wysyła dwa odrębne salda. Saldo, które zostało przedłożone przez pozwanego to saldo wygenerowane z modułu zobowiązań, którego stan wynosił 0, 00 zł albowiem to powód nie miał i nie ma żadnej zaległości względem pozwanego. Natomiast do pozwanego zostało przesłane jeszcze jedno saldo wygenerowane z modułu należności, na którym widniała kwota zadłużenia pozwanego wobec powoda. Powód wysłał więc do pozwanego tzw. „Potwierdzenie salda” w dwóch odcinkach

A i B i oczekiwał na potwierdzenie obu tych sald przez pozwanego na odcinku B poprzez odesłanie ich powodowi podpisanych przez pozwanego, czego pozwany nie zrobił. Pozwany nie odesłał powodowi O. B zarówno w zakresie salda należności jak i w zakresie salda zobowiązań, więc do „uzgodnienia sald” nie doszło. Według powoda, dokument potwierdzenia salda nie jest dowodem na okoliczność uregulowania zadłużenia czy pokwitowaniem wpłaty, a jedynie dokumentem umożliwiającym przeprowadzenie rzetelnej inwentaryzacji. W procesie pozwany nie wykazał więc spłaty zadłużenia, w szczególności nie przedstawił dowodów wpłat powodowi należności dochodzonych pozwem (k. 96-98).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z tytułu świadczonych usług na podstawie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, (...) Sp. z o.o. w W. wystawił E. L. i K. L.:

1. w dniu 12 sierpnia 2013r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 794, 10 zł z terminem zapłaty 26 sierpnia 2013r. (za miesiąc lipiec)
2. w dniu 10 września 2013r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 zł z terminem zapłaty 24 września 2013r. (za miesiąc sierpień)
3. w dniu 13 listopada 2013r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 zł z terminem zapłaty 27 listopada 2013r. (za miesiąc październik)

4. w dniu 10 grudnia 2013r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 zł z terminem zapłaty 24 grudnia 2013r. (za miesiąc listopad)

5. w dniu 13 stycznia 2014r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 zł z terminem zapłaty 27 stycznia 2014r. (za miesiąc grudzień)

6. w dniu 11 lutego 2014r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 zł z terminem zapłaty 25 lutego 2014r.

7. w dniu 11 marca 2014r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 615 zł z terminem zapłaty 25 marca 2014r.

Dowód - umowa z załącznikami i aneksami k. 16-51, faktury z dołączonymi do nich specyfikacjami usług k. 52-65

W dniu 06 września 2013r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawił E. L. i K. L. notę obciążeniową z tytułu odsetek za nieterminowe płatności na kwotę łączną 1 234, 34 zł.

Dowód - nota obciążeniowa k. 66

W dniu 03 lutego 2015r. (...) Sp. z o.o. w W. wystawił E. L. i K. L. notę obciążeniową z tytułu odsetek za nieterminowe płatności na kwotę łączną 605, 12 zł.

Dowód - nota obciążeniowa k. 67

Pismem z dnia 07 kwietnia 2014r. (...) Sp. z o.o. w W. wezwał E. L. i K. L. do uregulowania faktury VAT nr (...), w terminie 7 dni od daty wystawienia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód – wezwanie do zapłaty k. 99

Pismem z dnia 24 czerwca 2014r. (...) Sp. z o.o. w W. wezwał E. L. i K. L. do uregulowania faktur VAT nr: (...) (do kwoty 494,05 zł), (...), (...), (...), (...), (...) na łączną kwotę 4 184, 05 zł, not obciążeniowych na łączną kwotę 1 839, 46 zł, w terminie 7 dni od daty wystawienia wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód – wezwanie do zapłaty k. 100

Według dokumentu Potwierdzenia Salda Konta z dnia 31.10.2014r. - O. A, (...) Sp. z o.o. w W. nie ma żadnych zobowiązań wobec E. L. i K. L..

Dowód – O. A Potwierdzenia Salda Konta k. 85

Na podstawie w/w dokumentów Sąd ustalił stan faktyczny, poddając je ocenie na podstawie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 245 kpc.

Dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego moc Sąd ocenia według ogólnych zasad określonych w art. 233 § 1 kpc. Moc dowodowa oznacza siłę przekonania uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia dowodów na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń co do okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a wiarygodność decyduje, czy określony środek dowodowy ze względu na cechy indywidualne i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę (zob. wyrok SA w Łodzi z 22.11.2013r. I A Ca 678/13, Lex 1409192).

Twierdzenia i oświadczenia stron Sąd wziął pod uwagę przy ustaleniu stanu faktycznego w zakresie, w jakim nie były one wzajemnie kwestionowane (art. 229, 230 kpc).

Na stronach spoczywał ciężar udowodnienia faktów, z których strony wywodziły skutki prawne (art. 6 kc).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód w procesie udowodnił, że przysługuje mu wobec pozwanego wierzytelność na kwotę 6 023, 51 wraz z odsetkami za opóźnienie w płatności – z tytułu świadczonych dla pozwanego usług na podstawie Umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci.

Dowodem na powyższą okoliczność jest dołączona do pozwu umowa podpisana przez obie strony, jak i dołączone wraz z pozwem faktury VAT wraz ze specyfikacjami usług i noty obciążeniowe, których wystawienia pozwany w procesie nie kwestionował, podobnie jak i treści w nich zawartych. Nie kwestionował faktu świadczenia przez powoda usług, jak również ich jakości.

W procesie pozwany bronił się natomiast zarzutem, że należności objęte pozwem uregulował, o czym świadczy – jego zdaniem – dokument Potwierdzenia Salda Konta z dnia 31.10.2014r. - O. A, podpisany przez powoda (k. 85).

Wbrew jednak powyższym twierdzeniom pozwanego, dokument ten nie stanowi dowodu na okoliczność zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda kwoty żądanej pozwem.

Tak zwane potwierdzenie sald jest jedną z form inwentaryzacji, polegającą na wzajemnym uzyskiwaniu oświadczeń od kontrahentów na temat wzajemnych rozrachunków, które wynikają z prowadzonej księgowości. Żaden akt prawny nie reguluje kwestii wzoru druku potwierdzenia sald. W praktyce najczęściej można spotkać się z drukiem, który składa się z dwóch odcinków: A oraz (...). Część A kontrahent zatrzymuje u siebie, a odcinek (...) wypełnia, zamieszczając w nim swoje zobowiązania względem jednostki, a także – jeżeli istnieje taka konieczność – dodaje adnotację o niezgodnościach. W przypadku gdy rozrachunki są tożsame z przedstawionymi przez kontrahenta, w odpowiedzi zamieszcza się adnotację o zgodności sald.

Przedstawiony przez pozwanego O. A Potwierdzenia Salda Konta nie stanowi o braku zobowiązań pozwanego wobec powoda, a odwrotnie – braku zobowiązań powoda wobec pozwanego. Dokument ten nie stanowi więc – wbrew twierdzeniom pozwanego – dowodu potwierdzającego, że wszelkie zobowiązania pozwany uregulował wobec swojego wierzyciela czyli powoda.

Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodowego na pozwanym ciążył obowiązek udowodnienia, że należność pozwem dochodzoną uregulował na rzecz powoda. Okoliczności takiej pozwany nie udowodnił w procesie. Pomimo, że na wniosek pełnomocnika pozwanego, Sąd określił pozwanemu tygodniowy termin na przedstawienie przelewów bankowych lub dowodów wpłat, pozwany nie przedstawił żadnych przelewów bankowych lub dowodów wpłat którymi wykazałby, że nie pozostaje dłużnikiem powoda gdy chodzi o zapłatę należności pozwem dochodzonych. Tym samym, podnoszony przez pełnomocnika pozwanego zarzut braku zaległości w stosunku do powoda uznać należało za nieskuteczny. Jak wynika natomiast

z dokumentów złożonych przez powoda do pozwu, w kwietniu i czerwcu 2014r. wzywał on pozwanego do zapłaty należności pozwem dochodzonych.

Argumentacja pełnomocnika pozwanego, że nie może przedstawić dowodu wpłaty należności dochodzonej przez powoda pozwem ponieważ księgowy obsługujący pozwanego zażądał dodatkowej opłaty za tę usługę (k. 109) jest nie do zaakceptowania przez Sąd rozpoznający niniejszą sprawę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 750 kc (co do kwoty należności głównej) jak również art. 481 § 1 i 2 zdanie 1 kc i 482 § 1 kc (w zakresie odsetek ustawowych) w zw. z art. 864 kc zasądził od pozwanego E. L. i K. L. solidarnie na rzecz powoda kwotę 6 023, 51 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 494, 05 zł od dnia 27 sierpnia 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 25 września 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 28 listopada 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 25 grudnia 2013r., od kwoty 615 zł od dnia 28 stycznia 2014r., od kwoty 615 zł od dnia 26 lutego 2014r., od kwoty 615 zł od dnia 26 marca 2014r., od kwoty 1 234, 34 zł od dnia 10 lutego 2015r., od kwoty 605, 12 zł od dnia 10 lutego 2015r.

Oddaleniu podlegało żądanie pozwu dotyczące przyznania odsetek od kwoty 1 234, 34 zł od dnia 19 września 2013r. i od kwoty 605, 12 zł od dnia 15 stycznia 2014r. Odsetki ustawowe od powyższych kwot (z tytułu skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w płatnościach ustalonych notami obciążeniowymi) należą się powodowi od dnia wniesienia pozwu, co miało miejsce w dniu 10 lutego 2015r. (k. 3 – prezentata Biura Podawczego Sądu).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 864 kc.

Powód wygrał proces. Na koszty procesu w łącznej kwocie 1 467 zł zasądzone od pozwanego E. L. i K. L. solidarnie na rzecz powoda złożyły się: opłata od pozwu 250 zł (k. 2 – dowód wpłaty), opłata od pełnomocnictwa 17 zł (k. 6 – dowód uiszczenia), koszty zastępstwa prawnego 1 200 zł (w stawce należnej).

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

Odpisy wyroku i odpisy uzasadnienia doręczyć pełnomocnikom stron.

Sędzia: